

Szemünk Fénye Lapozgató

Szemünk Fénye
Bölcsőde

Kedves Szülők!

Ha most a megszokott hétköznapijainkat élénk, gőzerővel beszélgetnénk az óvodába készülési izgalmairól, a dacos, nehezen kezelhető szituációkról, és egymást támogatva várnánk a felhőtlen jó időt, hogy minél többet lehessünk a szabadban. Sajnos a körülmények nem adták most ehhez, viszont szeretnénk megosztani veletek olyan gondolatokat, amik hasznosak lehetnek számotokra ebben az időszakban.

Sokan már rutinos, többgyermekes szülőként kérdések nélkül álltok az óvodába készülődés előtt, de legalább annyian vagytok, akiknek teljesen ismeretlen ez a terület, és akadályokba ütközhetek, elbizonytalanodhattok. Pár gondolattal szeretnénk most mindenkit támogatni az előttetek álló út megkezdéséhez. Rutinos és kérdésekkel teli szülőknek egyaránt ajánljuk a következő gondolatsokrunkat.

Fogadjátok szeretettel Évi tanácsait ahhoz, hogy könnyebb legyen elfogadni, hogy a dackorszak nem ellenünk van, hanem a gyermekekért. Ezek után Zsuzsi és Évi összeszedték nekünk az óvodaérettséggel kapcsolatos hasznos tudnivalókat, majd az óvodára való felkészüléshez kaphattok néhány tanácsot. Versek és mesék nélkül sem telhet el nap, így tökéletes eszközei lehetnek felkészülésnek, amihez Gréti és Olívia nyújtanak segítséget. Végül pedig Andi oszt meg veletek újabb kreatív ötletet, hogy még színesebben telhessenek a bölcsőde nélkül töltött napok.

Szeretettel gondolunk rátok!

Vigyázzatok magatokra! Vigyázzunk egymásra!

A Szemünk Fénye Bölcsőde dolgozói

A dackorszak: áldás vagy átok?

A dackorszak jellemző tünetei:

Mindenki fel tudja sorolni a tüneteket: 2-3 éves, és elkezdi kinyilvánítani, hogy mit **nem** akar! Az öltözködésben, az ételben, a lefekvés idejében, a helyes viselkedésben, az elindulás és a megérkezés idejében, és sorolhatnám. Elmehet itt a klasszikus “földre fekvő, ordító, visító”-ig, az enyhébb, pár perces sértődött dactól. A skála mind intenzitásban, mind példákban igen széles. A lényeg, hogy a gyermek kifejezi, hogy az biztosan nem jó neki, amit mi eddig olyan békésen jónak gondoltunk. Borul az eddig bevált rendszer.

Ebben az életkorban a gyerekek még nem tudják szabályozni indulatiakat. Fokozatosan tanulják meg kifejezni érzelmeiket, ahogy a környezetük elfogadhatónak tartja. Az önfegyelem elsajátításához sok érzelmi támogatásra, megértésre és jó példára van szükség.

A dackorszak oka és célja:

A fejlődéslélektan ezt nem említi külön állomásként, beleépül egy hosszabb szakaszba ez az időszak, mégis van hangsúlya. Használjuk az identitás kialakulásának mérföldköveként említett kb. 2-3 éves kort. Ebben a szakaszban jellemző, hogy önmagát már nem E/3 személyben nevezi meg (“Anna kér inni”), hanem helyette E/1-ben beszél magáról (“kérek inni”). A gondolkodás, a morális, a szociális készség fejlődésében is magasabb szintre lép ekkortájt a gyermek – okosodik, ügyesedik, és a sok tapasztalat valahogy kezd egységbe formálódni ekkor. A saját egységébe. És ez a **saját** kezd hangsúlyossá válni.

Idegrendszeri adottság?

Igen, a dackorszak, erőssége függhet az idegrendszer működésbeli és alkati jellemzőitől. Az erőssége, és nem a jelenléte. Az úgynevezett görcs készség különbözhet az egyéneknél. Észrevettük már, hogy van, aki gyermekkorban akaratosabb, az felnőttkorban is makacs, ragaszkodó? Ennek van jó és rossz oldala: aki ilyen, az a feladatok megoldásában is kitartóbb, addig rágja a problémát, amíg meg nem oldja, nem adja fel, a figyelme is fókuszált. De saját magát is lefárasztja, hogy nem tudja abbahagyni, elszakadni bizonyos dolgoktól, “járatja az

agyát”, túlpörög, és persze másokat is idegesíthet ezzel. Ez alkati dolog, ezzel meg kell tanulni sáfárkodni. De a dackorszak minden szerencsés esetben elkövetkezik. Szerencse? Igen. Ha megértjük a miértjét, akkor azt is megértjük, mire is jó ez.

Mit tegyünk és mit ne?

Először is értsük meg aztán segítsünk neki! *A dackorszak nem ellenünk van, hanem őérte.*

Hogyan tudjuk segíteni a gyermeket? Elfogadással, támogatással, megértéssel.

Az elfogadás nem azt jelenti, hogy mindenben egyetértünk, és kiszolgáljuk az igényeket teljes mértékben. A korlátok a nevelésben elengedhetetlenek. Hiszen korlátok nélkül a gyermek biztonságigénye sérül. Képzeljük csak el, hogy egy magas kilátó tetején mikor érezzük jól magunkat? Ha van korlát, aminek akár nekitámaszkodhatunk, és úgy nézünk körül, vagy ha nincs korlát? A korlát nemcsak arra való, hogy “korlátozza” a szabadságunkat, hanem biztonságot is nyújt. Tudjuk, hogy meddig mehetünk el. Ez a gyermeknek létfontosságú. Tudja, meddig dacolhat velünk. De a korlátok változnak ám a gyermek képességeitől, az adott szituációtól is. A következetesség fontos, de a rugalmasság is. Kellenek szabályok, de a szabályoknak alkalmazkodniuk kell a gyermek megoldási készségeihez is. Hiszen ő is állandóan okosodik, hát ezt értékelnünk kell, pl. azzal, hogy lassan egyre több önállóságot engedünk neki. Hadd próbálgassa a szárnyait, abból tanulja meg ő is, mire képes. Ezzel fog önállóbb lenni, és ezzel alakul ki az egészséges önbizalma is. A keretek hozzá idomuljanak, és ne ellene!

A nevelési elvek, ha borulnak:

Mi van, ha nem tudunk következetesek lenni? Mi van, ha hibázunk? Annál jobb! Egyáltalán nem baj, ha a gyermek találkozik azzal az esettel, ha mi, szülők tévedünk és hibázunk. Sokszor fáradtak, ingerlékenyek vagyunk, és megbántjuk a gyermeket, nem vagyunk következetesek, rosszul mérjük fel a szituációt, hirtelen és durván reagálhatunk. De ha átgondoljuk, és azt tudjuk mondani:” bocsánat”, az segít. Nekünk is, és a gyermeknek is. Hiszen ezzel megtanulja ő is, hogy mit kell tenni, ha túl magasra tette a mércét, és nem sikerült elérni. Hogyan lehet megoldani valamit, hogyan lehet újrakezdeni, jobbra tenni a dolgokat. Ha ezt nem látja saját példában, akkor kevesebb lesz azzal a tapasztalattal, hogy néha lehet hibázni, a lényeg, hogy kijavítsuk. Ezzel nemhogy nem csökken az értékünk a szemében, hanem növekszik, hiszen, ha beismeri valaki a hibáját, az nagyobb erőt, maga biztonságot feltételez, mintha elhallgatja.

Apró fortélyok, gyakorlatok:

Megtanultam, hogy kevesen szeretik, ha arra hívom fel a figyelmet, hogy gondolkozzunk, értsük meg a helyzetet, és szüljük meg magunk a megoldást. Mindenki szereti a kész recepteket, amiket ki lehet próbálni, aztán vagy beépíti a tárba, vagy kidobja. Íme, pár kész recept:

1. Amikor elkezdődik a hiszti, vegyünk pár mély lélegzetet, és próbáljuk magunkat egyensúlyba hozni.
2. Próbáljuk felmérni a helyzetet reálisan! Nézzünk körül, és állapítsuk meg, hogy amit ő épp nem akar, az veszélyezteti-e az életét, a biztonságát? Veszélyezteti-e bárki más életét? Ha nem, akkor tudunk-e rugalmasabbak lenni éppen? Mit veszítünk, mi a reális veszteségünk?
3. Ha reálisan tudunk engedni neki, akkor szabjunk egy új keretet, és ezt közöljük vele, valahogy így: “rendben, csúsz le még a csúszdán 3-szor, de utána mennünk kell, mert apa vár minket” vagy: “rendben, most ne a csíkos zoknit húzd fel, hanem válassz egy másikat a szekrényből. Mit gondolsz, melyik zokni lenne mára jó? Vagy vennél egy harisnyát inkább?”
4. Ha nem tudunk engedni a keretből, akkor ne engedjünk! Ezt közöljük egyértelműen, és emiatt ne legyen lelkiismeret furdalásunk!

Pl., ha az úttesten akar átszaladni épp, mikor egy autó közeledik, akkor határozottan fogjuk meg a kezét, és tartjuk vissza, minden egyéb indoklás nélkül. Itt a tét az élete, itt nincs helye az alkudozásnak, magyarázkodásnak, győzködésnek.

5. Ha a gyermek nagyon, belelovalta magát, akkor **érdemes néha kivárni a végét** nyugodtan. Tudjuk, hogy ő is nagyon szenved, de **nem tudja leállítani a folyamatot**. Ezt minden szidás nélkül tegyük meg, adjunk neki lehetőséget, hogy a végén összeszedje magát, és jelezzük felé, hogy megértjük, nincs gond, elfogadjuk őt, és örülünk, hogy vége ennek a pár percnak, és örülünk, hogy visszatért a régi önmaga. Meg is ünnepelhetjük ezt egy közös játékkal.

Jó küzdelmet, és mindenkinek azt javaslom, találja meg a saját stratégiáját! Hiszen minden gyermek más, és ahhoz, hogy egyéniségként tudjuk kezelni őket, óhatatlan a próbálkozás. Ez a küzdelem azonban nemes – a cél az, hogy egészséges önértékelésű, magabiztos felnőtt váljon belőle, aki meg tudja fogalmazni és ki tudja nyilvánítani a saját akaratát, céljait, és meg is tudjon küzdeni érte. Ha a dackorszakot kihagyjuk, akkor vagy serdülőként csattan nagyobbat az ostor, vagy ha akkor sem, akkor elmaradhat az egészséges identitás kialakulása. Ezt pedig egyik szülő sem szeretné, ugye? Hát megéri küzdeni.

Az óvodaérettség jelei

A legtöbb gyermek hároméves korában kerül az első családon kívüli közösségbe, **az óvodába.**

Azok közül a gyerekek közül, akik már betöltötték a 3 éves életkort, sem biztos, hogy elkezdhetik a tanévet, még akkor sem, ha az óvodai helyük biztosított, az adott tanévre felvételt nyertek. Ezek a gyermekek még nem nevezhetők óvodaérettnak. Sokan viszont nem tudják, hogy mikor tekintünk egy gyermekre úgy, hogy érett az óvodai életre. Vegyük sorra azokat a szempontokat melyek alapján kaphatunk választ:

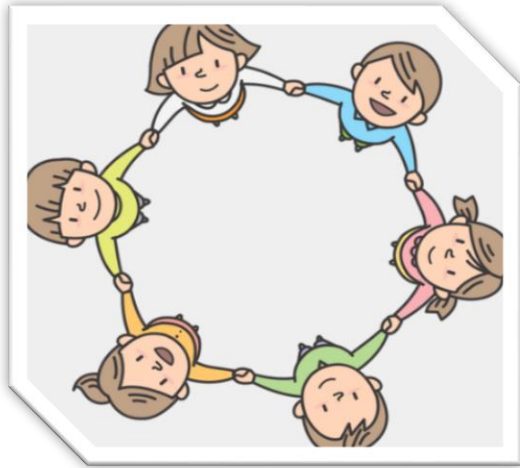
A gyermekek általában az óvodában tanulják meg, milyen csoportban játszani, addig fokozatosan fejlődik a társaikkal való kapcsolatteremtés. A játszótereken megfigyelhetjük, hogyan viszonyul a gyermek a többiekhez. Ha óvodaérett, akkor az egyik fő szempont, hogy **szerepel más gyerekek társaságában lenni és eljátszik kortársaival.** Képes kapcsolatot teremteni másokkal, képes osztozkodni a közös játékokon. Fontos, hogy képes legyen arra, hogy szabályokat fogadjon el.

Az is lényeges, hogy pontosan **meg tudja fogalmazni a szükségleteit: mit szeretne, mi jó neki, mi az, ami nem, mije fáj stb.** Önállóan el tud menni a mosdóba és meg is tud válni a ruháitól. Fel tudja venni a cipőjét, át tud öltözni, kezét tud mosni egyedül. Alapfeltétele az

óvodai létnek, hogy legalább napközben szobatiszta legyen a gyermek. **Önálló étkezés már elvárható ebben az életkorban:** egyedül képes kanalat, poharat használni.

A legfontosabb az, hogy képes elválni az édesanyától rövidebb időre, el tudja engedni őt.

Az óvodára érett gyermekek többé-kevésbé nagyobb probléma nélkül el tudnak búcsúzni reggelente. Teljesen természetes, hogy az első időszakban nehéz lesz az elválás, egyéntől függő,

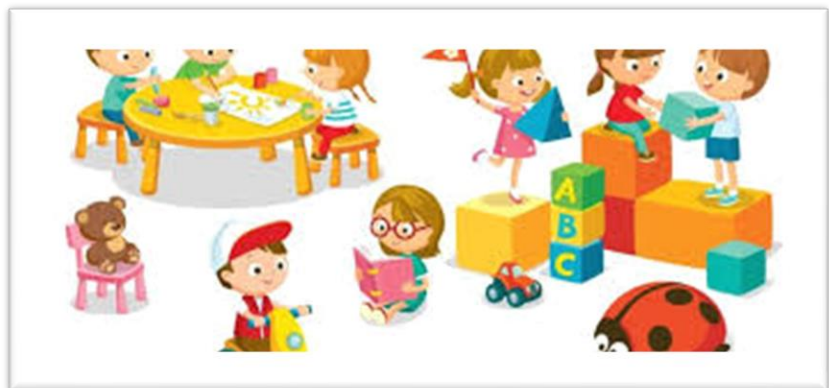

hogy kinek mennyi időt vesz igénybe megszokni ezt az új helyzetet. Akkor sem kell kétségbeesni, ha ez hetekig elhúzódik, az esetek többségében a sírás vagy ijedtség csak addig tart, amíg a szülők is jelen vannak. Azok a kisgyermek, akik bölcsődéből jelentkeznek óvodába már megtapasztalták az adaptáció/ beszoktatás élményét és az elválás is könnyebb lehet számukra.

Kívánunk minden óvodában készülő gyermeknek és szüleinek sikeres óvoda kezdést.

Hogyan készítsük fel a kisgyermeket az óvodai életre?

Bármennyire is nehéz megválni a kicsitől, meg kell találni a legjobb megoldást arra, hogy a gyermeket biztonságban tudd, amíg távol vagy tőle. Szülőként és nagyszülőként is sokat lehet tenni annak érdekében, hogy

zökkenőmentesen történjen az óvodai beszoktatás. A kisgyermek megtanul közösségben élni, és így jobban fel lesz készülve majd az iskolára. A gyermek fogja érzékelni az életében történő változást, nagy megpróbáltatás lesz számára, ezért nagyon fontos a kisgyermek lelki felkészítése az óvodára.

Érdeemes sokat beszélni a gyermekkel az óvodáról, hogy milyen az a hely, ahol az óvó nénik ott lesznek vele, és sok új tevékenységre, mesére, versre és játékra fogják megtanítani. A szülő elmondhatja gyermekének, hogy vele, egykorú gyermekekkel fog találkozni, akikkel majd játszani fog, és néhányan még a barátai is lehetnek majd. **Érdeemes meglátogatni az óvodát kisgyermekükkel együtt,** és az ottani udvart, csoportszobát közösen felfedezni, ezáltal a gyermek érdeklődővé válik. Ismerkedjenek meg az óvó nénikkel, csoporttársakkal, hogy az új környezet már ne legyen teljesen idegen, így az elválás is egyszerűbb lesz. Az óvoda megkezdése előtt **ajánlott az óvodai napirendet az otthoni napirendhez igazítani** és fontos a reggeli-esti rutin kialakítása, így gördülékenyebben telnek majd a napok. Az esti lefekvés előtt legyen megfelelő idő a közös vacsorára, beszélgetésre, meseolvasásra. **Reggel pedig fontos elegendő időt hagyni,** az elkészüléshez, öltözéshez indulás előtt.

Törekedni kell arra, hogy amikor elérkezik a búcsúzás ideje az óvodában, akkor mosolyogva történjen meg az elköszönés. A szülőknek is és a gyermeknek is nehéz az elválás, emiatt kisgyermek megérzi, ha félelmeit, belső érzéseit tükrözi. A búcsúzás minél gyorsabban, és magabiztosabban történjen. A legtöbb gyermek hamar megnyugszik, amint a szülők elhagyják az óvodát és hamar feloldódik a többi kisgyermek közt. Azok a gyermekek, akik bölcsődébe jártak és óvodába mennek, őket is fontos felkészíteni az óvodai életre. **A mesék, mondókák és énekek is segíthetik őket a sok beszélgetés és egyéb felkészülés mellett.**

A következőkben pedig fogadjatok szeretettel néhány mondókát és verset! Hogy könnyebb legyen a felkészülés.

Mondóka

Egy, kettő, három, négy, te
kis cipő hová mégy?

Kip-kop kopogok,
óvodába indulok.

Kukurikú, jó reggelt, szól a
kakas, ha felkelt.

Ti is gyorsan keljetek, óvodába
menjetek!

Veresek

Várnai Zseni: Új óvodás

Jött az óvodába ma egy új gyerek,
Persze én meg mindjárt elébe megyek.
Miért állsz így félre?
Itt senki se bánt!
Unalmas itt? Nézd csak
ott az elefánt.
Kockaházat építenek amott
a többiek,
Te is nemsokára építhetsz ilyen.
Játsszál velünk együtt, menjünk oda hát
Nálunk minden gyerek jól érzi magát.

Orgoványi Anikó: Kezdődik az óvoda

Piros labda, fakocka,
kezdődik az óvoda.
Gyülekezik a sok gyerek,
mint szőlőfürtön a szemek.

Nem sok mindenkit ismerek,
kicsi szívem picit remeg.
Csüngök még az anyukámon,
mint almagyerek a faágon.
Mosolyogva kezünk kéri
a sok kedves óvó néni.
Mennyi játék, mennyi kép,
mennyi öröm vár itt még!
Énekelünk, rajzolunk,
és közben megokosodunk.
Úgy döntöttem, ide járok,
barátokra itt találok.

Mentovics Éva: Milyen lehet az óvoda?

Milyen lehet az óvoda?
Sok kisgyerek jár majd oda?
Ugye, lesz majd ott sok kislány,
s játékokból sem lesz hiány?
Mesekönyv is lesz a polcon?
Társasjáték-úgy, mint otthon?
Jól felszerelt babakonyha,
ahol sülni fog a torta?
Homokozó, mérleghinta,
esetleg egy jó nagy csúszda?
Kisautó, dömper, vonat,
s garázs, melybe majd betolat?
Mi lesz majd az ovis jelem,
ki alszik délután velem?
Ki olvas majd szép meséket,
simogat meg, hogy ne féljek?
Holnap lesz az első napom,
akkor mindezt megtudhatom.
Felöltözöm majd csinosan,
s indulok is hamarosan.
Vár sok gyerek és sok játék...
Ezt mesélték anyukámék.
Hogyha úgy lesz, ahogy mondták,
szeretem majd az óvodát.

Osvát Erzsébet: Első nap az óvodában

A kis Andrist óvodába
vitte anyukája,
hogy a kedves óvónéni
vigyázzon reája.
Ám Andriskánk csak pityereg,
csak potyog a könnye,
azt hiszi a kis csacsi,
hogy ott marad örökre.
Körülveszi a sok gyerek,
vigasztalja Andrist.
Elmesélik, mutogatják,
mennyi játék van itt.
Sínen futó piros vonat,
képeskönyv, kis hajó.
Nocsak, Andris, ülj fel gyorsan:
rád vár a hintaló!
Elfogy lassan Andris könnye,
felderül az arca,
s Ráró lovát biztatgatva
Beregszászig hajtja.

Aranyosi Ervin: Hogyan lettem óvodás

Anyukám egy napon kézen fogott engem.
Mondta: – Itt az idő, óvodába mennem.
Kicsit féltem ugyan, de kíváncsi voltam,
– Na jó, én nem bánom, indulhatunk! –
szóltam.
Ott, az óvodában, óvónéni várt rám.
S láttam sok kis arcot, – tán magamat
látnám?
Néhányuk megszeppent, na de mind
kíváncsi,
Ők is pont most kezdtek Óvodába járni.
Kis székek, asztalok, voltak a teremben,
a polcon sok játék, sorakozott rendben.
Aztán Anyu mondta, – neki el kell menni!
Próbáljak meg bátor, kis óvodás lenni.
Érezzem jól magam, viselkedjek szépen,
délben majd egyem meg, a finom ebédem.
Játsszak társaimmal, s az idő elszalad,
s Ő majd siet értem, itt legyen hamarabb.
Sok új dolog várt rám, mert az Ovi csodás.
Valahogy így történt, így lettem óvodás.

Óvodai témában ajánlott mesekönyvek:

- Janikovszky Éva: Már óvodás vagyok!
- Szepes Mária: Pöttyös Panni az óvodában
- Bartos Erika: Anna és Peti – Irány az óvoda!
- Finy Petra: Az ovi-ügy
- Kepes Ágnes: Sün Peti és barátai
- Scholar Mini sorozat: Óvodás lettem
- Müller Péter Sziámi: Mi a jeled?
- Guido Wandrey: Vidám nyüzsgés az óvodában
- Kormos István: Mese Vackorról, egy pisze kölyökmackóról
- Liane Schneider, Eva Wenzel-Bürger: Bori óvodába megy
- Vadadi Andrien: Örökké óvodás maradok
- Vadadi Adrienn: Ákos óvodába megy
- Vadadi Adrienn: Maja barátokra lel
- Vadadi Adrienn: Leszel a barátom?

Kedves Szülők, Gyerekek!

Óvodára készülő gyermekeknek választottam ki egy kedves mesét a könyvajánlatunkból, a saját könyvespolcomról:

Címe: Kormos István: Mesék Vackorról (Reich Károly rajzaival, Móra Ferenc Könyvkiadó 1983)

A könyv borítója:

Vackor bemutatkozik a gyerekeknek

Hej, óvoda,
óvoda,
az volt ám csak
a csoda!
Mint valami kacsalábon
forgó, ékes palota.
Kinyílt az ajtaja,
fénylett szárnyas ablaka,
ragyogott sok
fényes terme,
zsongott a sok
gyerek benne:
Katona Anna – egy,
Varga Bence – kettő,
Pór Jutka – három,
Fazekas Marci – négy,
Fazekas Eszter – öt,
Domokos Matyi – hat,
Vas Pista – hét,
Pengő Gyöngyi – nyolc,
Fodor Dávid – kilenc,
Kovács Vicu – tíz,
tíz,
tíz,
tisztá víz,
s ahogy állt köztünk a boglyos,
lompos,
loncsos
és bozontos,
pizén pisze kölyökmackó,
az az apró,
azt se tudta:
kicsoda,
azt se tudta:
micsoda,
ki az apja,
ki fia!

Meleg volt a bunda rajta,
foghatta mancsát az apja,
szégyen ide,
szégyen oda,
elsírta magát az apró,
lompos,
loncsos,
és bozontos,
híres,
neves,
nevezetes,
pizén pisze kölyökmackó.

Ajjaj,
jajjaj,
hajjjajjaj!
Most lett még csak
csuda zaj!
De még milyen messze hangzó!
Ahogy a terembe lépett
az a híres,
nevezetes,
síró,
rívó,
pizén pisze kölyökmackó.

Vackor apja
így szólt akkor:
- Héj gyerekek,
figyeljete!
Ez a síró kölyökmackó
az én kicsi kölykem,
azaz,
az én picí fiam,
Vackor!
Ne nevessetek hát rajta,
azért bömböl a mihaszna,
mert nem járt még óvodában.
Örökösen
erdőn kószált,
barlangunktól

Szemünk Fénye Lapozgató

messze bóklált,
most lett ember igazában!
Aszondom hát:
kutya brumma,
igaz mackószívet takar
ez a boglyos,
lompos,
loncsos
és bozontos
bundásságos barna bunda!

Elhallgat a sok gyerek,
már csak Vackor pityereg,
szipog,
szepeg,
s csöpp mancsával
maszatozja el a képén
a keserves könnyeket.
Aztán sóhajt:
- Hóha, hó!
Fára mászni
vóna jó!

Szól az óvónéni akkor:
- Gyere bártan,
kicsi Vackor!
Nyújtsd ide a csöpp kezed,
mondd meg, kedves,
honnan jöttél,
hány éves vagy,
hol születél,
mondd meg szépen,
merre
jártál,

hol kószáltál,
hol bóklásztál,
ne félj itt, te piszén pisze,
gyere bátran közelebb!

Közelebb lép akkor,
s csak annyit mond Vackor:
- Brumma, brumma,
hóha, hó!
Fára mászni vóna jó!
Az én körmeim nagyok,
öt és fél éves vagyok,
sűrű, sötét rengetegben
egy szép napon megszülettem,
örökké csak erdőn jártam,
ott kószáltam,
ott bóklásztam,
magasságos fákra másztam,
barlangokban bújócskáztam,
szagos fűbe heveredtem,
mikor pedig
éhes voltam,
finom érett
vackort ettem.
De már erdőn
nem tekergek,
apát,
anyát,
nemzettségek atyafiát
csavargással nem ijesztek.

Szemünk Fénye Lapozgató

Hadd járhassak óvodába,
ilyen csudás palotába,
meghálálom,
ha nem, akkor
ne legyen a nevem Vackor!

A gyerekek
körbefogták,
s a kis boglyos,
lompos,
loncsos,
és bozontos,
pizsén pizse kölyökmackót
nagy viháncsal átkarolták:
Katona Anna – egy,
Varga Bence – kettő,
Pór Jutka – három,
Fazekas Marci – négy,
Fazekas Eszter – öt,
Domokos Matyi – hat,
Vas Pista – hét,
Pengő Gyöngyi – nyolc,
Fodor Dávid – kilenc,
Kovács Vicu – tíz,
tíz,
tíz,
tisztá víz,
sok gyerek,
sok cseprő-apró,
és közöttük brummogatva
ott táncolt az a csöpp boglyos,
lompos,
loncsos,
és bozontos,
pizsén pizse kölyökmackó.

És ott maradt akkor
óvodásnak Vackor.

***Remélem tetszett nektek a mese! A könyvben még sok-sok történetet
találhattok Vackorról.***

A Katica csoport kedvence!

A Katica csoport bölcsisei már igazi veteránok. A legtöbben második éve koptatták már nálunk ceruzákat nap mint nap, csaltak mosolyt az arcunkra és fárasztottak le a nap végére. Mindenki készül az óvodába. Amellett, hogy otthon fontos beszélgetni a gyerekekkel, hogy mi vár rájuk, mi is igyekeztünk következetesen felkészíteni őket minden változásra. Elmúltak már háromévesek, nagy dumások, kis zsenik. Az ovis téma nem maradhatott el nálunk sem, bőszen készültek rá, bár sokan közülük már úgy érzik az ovi kis falat, iskolába mennének, és azt játszották el, amikor szerepjátékkal ütötték el a bölcsis napokat. Az óvoda témáját körbejárva nem csak beszélgettünk velük, hanem megismertettük velük egy mókás, kedves mesekönyvet, ami személyes kedvencüké vált. És az enyémmé is.

Sárkányovi (Czernák Eszter). Már a címe is izgalmas. A gyerekek különösen szerették végig nézni ki-kicsoda, illetve azt is, hogy Zoé a kissárkány milyen úton jut el az óvodába. Több kis fejezetből álló, vidám rajzokkal tűzdelt történetek, amik mindig egy-egy, akár kényes témát járnak körbe, mint például a rendrakás. Személyes kedvencem, lehet kívülről is fűjnám már. Elméletben a gyerekek is nagyon jól tudták miért is jó, ha rendet tartunk, de hát a játék hevében, ugye felejt az ember.

Minden esetre, ha szeretnétek megismerni Zoét az óvoda sárkányát, és belelátni Boszi óvónéni mindennapjaiba, szeretettel ajánlom ezt a könyvet nektek a Katica csoportosok nevében!

<https://www.pagony.hu/első-nap-az-ovodaban-2019-08-15-110221-2> (Itt tudtok beleolvasni.)

Tavaszi kreatív foglalkozás az egész családnak :)

Kedves szülők és gyermekek. Most egy olyan kreatív foglalkozást hoztam nektek, ami több napra lebontható és lényegében apa, anya, nagy tesó is bevonható.

A hozzávalókhöz írok pár tippet, hogy mikkel lehet helyettesíteni, ha esetleg az én alapanyagom nem található meg otthonotokban.

Remélem sokatoknak vidám közös perceket okoz majd ez a kis alkotás. Mi a gyerekekkel nagyon élveztük, 2 napra bontottam és azon belül is volt feladat délelőtt is délután is, az én kis alkotóim figyelméhez mérten osztottam el, mert ebben a remek időben rendkívül mozgékonyak. :)

Hozzávalók:

- karton doboz (kartonlap, vászonkép...)
- kék festék
- faág (hurkapálca, zsenília drót, filctoll, festék)
- magvak (krepp papír galacsin, barnacukor, festék)
- tű és cérna (a faág rögzítéséhez)
- tojástartó
- gombok

Szemünk Fénye Lapozgató

Az első nap kivágtuk a tojástartóból a virág formákat a gyerekeknek, amit ők különböző színekre megfestettek.

Miután megszáradt közösen beragasztgattuk a gombokat.

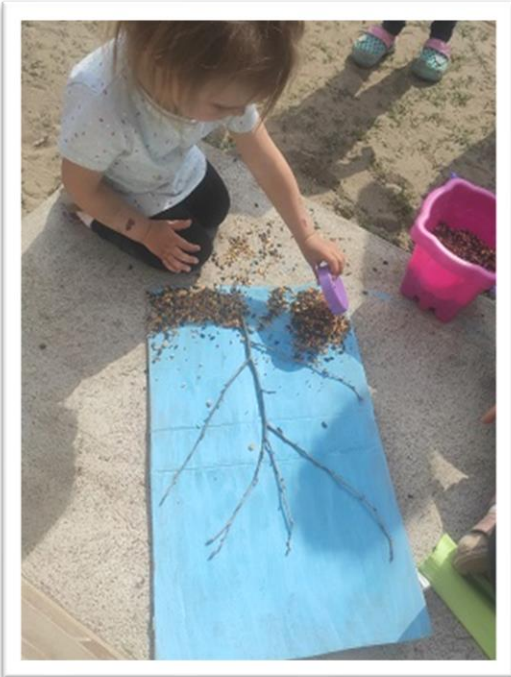
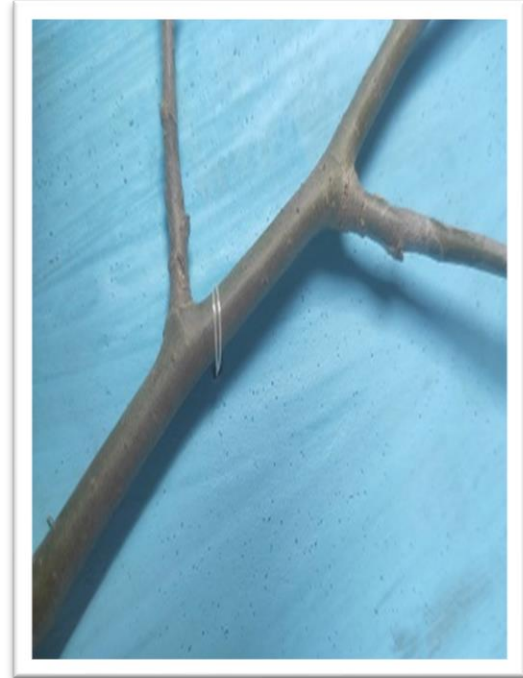
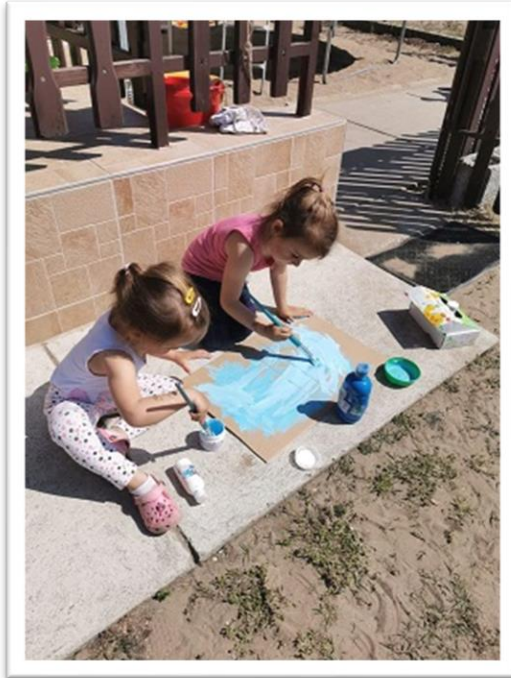
Kimentünk a közeli erdőbe faágat szerezni és közben ismerkedtünk az erdő növényeivel, a virágokkal, fákkal, bogarakkal, beszélgettünk az erdő állatairól. Remek családi program volt ebben a bezárt időszakban kint a szabadban egy séta erejére. Az erdei sétához különösen felhívnam a figyelmet, hogy kizárólag olyan erdei részt válasszatok, ami nem turistaközpont, lakhelyetekhez közel van és az esetleg ott sétáló, futó, bicikliző emberektől a kellő távolságot tartsatok be! Természetesen egy ilyen kisgyermek vágyik a szabadba és szüksége is van a friss tavaszi levegőre, de ebben a nehéz időszakban nagyon óvatosnak és körültekintőnek kell lenni egy kis séta alatt is. Vigyázzatok magatokra és vigyázzunk egymásra is!

Szemünk Fénye Lapozgató

A második nap:

Délelőtt megfestettük a nagy karton lapot, kézzel-lábbal ami természetesen nagy mancslenyomatokkal és maszatozással végződött. :) Miután megszáradt rögzítettem a faágat cérnával a kartonhoz, majd együtt felragasztottuk a magvakat és a virágokat.

Jó szórakozást! :)
Szívesen fogadjuk képeiteket a gyermekek kis alkotásairól!